इत्य् उक्त्वा, मूषकं हस्ते गृहीत्वा, संपुटे च तं
लिखित्वा 'अस्य, गतोऽभूवम् अहं, सो ऽप्य् अहसद् बणिक् । 39
चणकाञ्जलियुग्मेन मूल्येन स च मूषकः
मार्जारस्य कृते दत्तः कस्यचिद् बणिजो मया । 40
कृत्वा तांश् चणकान् पिष्टान्, गृहीत्वा जलकुम्भिकां,
अतिष्ठं चत्वरे गत्वा छायायां नगराद् बहिः । 41
तत्र आत्तागताय 'अम्भः शीतलं चणकांश् च तान्
काष्ठभारिकसंघाय सप्रश्रयम् अदाम् अहं । 42
एकैकः काष्ठिकः प्रीत्या काष्ठे द्वे द्वे ददौ मम,
विक्रीतवान् अहं तानि नीत्वा काष्ठानि च 'आपणे । 43
ततः स्तोकेन मूल्येन क्रीत्वा तांश् चणकांस् ततः
तथा 'एव काष्ठिकेभ्यो ऽहम् अन्येद्युः काष्ठम् आहरं । 44
एवं प्रतिदिनं कृत्वा, प्राप्य मूल्यं क्रमान्, मया
काष्ठिकेभ्यो ऽखिलं दारु क्रीतं तेभ्यो दिनत्रयं । 45
अकस्माद् अथ संजाते काष्ठच्छेदे ऽतिवृष्टिभिः
मया तद् दारु विक्रीतं पणानां बहुभिः शतैः । 46
तेन 'एव विपणीं कृत्वा धनेन निजकौशलात्
कुर्वन् बाणिज्यं क्रमशः संपन्नो ऽस्मि महाधनः । 47
सौवर्णो मूषकः कृत्वा मया तस्मै समर्पितः
विशाखिलाय, सो ऽपि स्वां कन्यां मह्यम् अदात् ततः । 48

Digitized by Google